

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 9.

 9 grudnia 1919.

TREŚĆ.

	<i>Str.</i>
1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w Filipowie i Wiżajnach w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach . . .	300
2. Okólnik № 194 w przedmiocie wymierzania kar administracyjnych za przekroczenia	300
3. Okólnik № 195 w przedmiocie normowania stosunków służbowych funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej	301
4. Okólnik № 197 w przedmiocie opłat stemplowych . . .	302
5. Okólnik № 198 w przedmiocie poboru podatków stemplowych	303
6. Okólnik № 199 w przedmiocie ogłoszeń	304
7. Okólnik № 200 w przedmiocie wypłacania dodatku drożyznianego djetarjuszom	304
8. Okólnik № 201 w przedmiocie wydajności pracy . . .	305
9. Okólnik № 203 w przedmiocie zniesienia wolności od opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych	305

10. Okólnik № 204 w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego, przyznanego uchwałą sejmową z dn. 28 lipca 1919 r.	307
11. Okólnik № 206 w przedmiocie kosztów utrzymania oskarżonych znajdujących się pod obserwacją lekarską	308
12. Ruch służbowy	309

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w Filipowie i Wiżajnach w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego roku 1919 w przedmiocie dyslokacji sądów (Dziennik Praw № 14 pozycja 170) postanawiam co następuje:

- 1) w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach wyłączyć gminę Pawłówka z właściwości sądu pokoju w Wiżajnach i włączyć ją do właściwości sądu pokoju w Filipowie,
- 2) gminy Wisztyniec i Lubowo włączyć do właściwości sądu pokoju w Wiżajnach.

Warszawa, dnia 24 października 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Śmiarowski*

Szef Sekcji:
Z. Nowicki

OKÓLNIK № 194

do Panów Prezesów: Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych i okręgowych b. zaboru rosyjskiego tudzież do Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie

wymierzania kar administracyjnych za przekroczenia.

Dekret z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14, poz. 154) nadał Komisarzom Rządowym prawo wymierzania kar administracyjnych za przekroczenia: 1) o ile w odnośnej ustawie są do tego upoważnieni i 2) o ile odnośna ustawa, przewidując karę za przekroczenia w drodze administracyjnej, nie wskazuje Urzędowi, upoważnionego do wymierzania kary.

Praktyka wykazuje, iż Komisarze Rządowi stosują nieraz kary administracyjne w wypadkach, kiedy nie zostali do tego upoważnieni odnośną

ustawą. Zniewała to Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do uchylania odnośnych orzeczeń karnych Komisarzy, zaskarżonych do Ministerstwa w drodze rekursu, i wydawania poleceń Komisarzom o skierowaniu sprawy na drogę sądową na mocy art. 138 względnie 139 Kodeksu Karnego.

Fakt ten, zwłaszcza wobec powolniejszej procedury sądowej wzbudzać może w ludności poczucie bezkarności i powodować dzięki temu cały szereg nowych przekroczeń niepożądanych zwłaszcza w niektórych dziedzinach (np. w zakresie służby zdrowia, dostarczaniu podwód) i t. p. Aby zapewnić w tym względzie Komisarzom Rządowym w celu utrzymania porządku publicznego szybkie współdziałanie władz sądowych, Ministerstwo Sprawiedliwości prosi, aby skierowywane przez Komisarzy Rządowych do Sądów sprawy o przekroczenia z art. 138 i 139 Kodeksu Karnego były rozpatrywane z możliwym pośpiechem.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Śmiarowski*

Szef Sekcji:
w z. *M. Janowski*

OKÓLNIK № 195

do Panów Prezesów: Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych w Warszawie i w Lublinie, wszystkich sądów okręgowych okręgów apelacyjnych Warszawskiego i Lubelskiego oraz do Panów Prokuratorów przy wszystkich wymienionych wyżej sądach urzędujących

w przedmiocie

normowania stosunków służbowych funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Funkcjonariusze sądów zarówno powołani do służby wojskowej jak i ci, którzy wstąpili do niej dobrowolnie, otrzymywali dotychczas w dalszym ciągu pensję, pobierając przez nich przed wstąpieniem do wojska. Ustawa z dnia 11 lipca 1919 r. (Dziennik Praw № 59, poz. 357) normuje stosunki służbowe funkcjonariuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej. W myśl tej Ustawy (art. 5) funkcjonariusze państwowi, zarówno etatowi, jak i nieetatowi, przez czas pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej, t. j. obowiązkowej czynnej służby w wojsku stałym, nie otrzymują uposażenia od władzy cywilnej, ci zaś funkcjonariusze państwowi, którzy wstąpili do służby wojskowej dobrowolnie, mogą otrzymywać uposażenia jedynie za zgodą cywilnej władzy służbowej (art. 9). W razie powołania funkcjonariusza etatowego do czynnej służby wojskowej wskutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego, pobiera on tylko różnicę między uposażeniem wojskowym a cywilnym, o ile uposażenie cywilne jest wyższe, a nadto, jeżeli prowadzi własne gospodarstwo rodzinne, otrzymuje w miarę swych stosunków rodzinnych, dodatek w wysokości od 20 do 40% uposażenia cywilnego, o ile z tego samego tytułu nie przysługują mu specjalne dodatki z funduszy wojskowych (art. 7). Wyjątkowo za zgodą władzy centralnej mogą otrzy-

mywać takie uposażenie i urzędnicy nieetatowi (art. 8). Wobec powyższego Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Panów Prezesów o wstrzymanie od 1 października 1919 r. wypłacania poborów służbowych wszystkim funkcjonarjuszom podwładnych im sądów, którzy powołani zostali do służby wojskowej, jako poborowi, t. j. rocznikom poboru 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 na mocy ustawy z dnia 7 marca 1919 r. (Dziennik Praw № 22 poz. 234), jako również i wszystkim tym funkcjonarjuszom, którzy wstąpili do służby wojskowej dobrowolnie. Funkcjonarjuszom etatowym, powołanym do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego (do kategorii tej należą narazie tylko oficerowie) o ile uposażenie cywilne ich jest wyższe aniżeli wojskowe, winna być wypłacana różnica między pełnym uposażeniem wojskowym a cywilnym, oraz należy im wypłacić wyżej określone dodatki z powodu stosunków rodzinnych, o ile znów nie otrzymują ich od władzy wojskowej. Funkcjonarjuszom nieetatowym w tymże wypadku wypłata pensji winna być wstrzymana, w wyjątkowych jednak razach mogą Panowie Prezesi wyjednywać dla nich w Ministerstwie wypłatę wskazanej wyżej różnicy poborów.

Warszawa, dn. 24 września 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Szef Sekcji:
Dr. Łaszkiewicz

OKÓLNIK № 197

do Pana Prezesa sądu apelacyjnego w Warszawie i do Panów Prezesów sądów okręgowych okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie
w przedmiocie opłat stemplowych.

Ministerstwo Skarbu zakomunikowało mi, że doszło do jego wiadomości, że niektórzy notariusze niewłaściwie stosują pozycję 13 taryfy opłat stemplowych, wprowadzonej rozporządzeniem b. gen. gubern. Warszaw. z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. rozporz. № 40) i obowiązującej dotychczas na obszarze okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Punkt *a* tej pozycji przewiduje opłaty za najem i dzierżawę nieruchomości punkt zaś *o* przewiduje opłaty od umów o najem lub dzierżawę przedmiotów innego rodzaju.

W grupie, w punkcie *a* oznaczonej, najwyższa stawka wynosi 2‰, w drugiej zaś grupie *b* — wynosi 1/2‰.

Otóż niektórzy notariusze pobierają opłaty według punktu *a* tylko przy umowach o dzierżawę posiadłości ziemskich, a przy umowach o najem lub dzierżawę nieruchomości miejskich pobierają opłaty według niższej stawki (punkt *b* pozycji 13). Takie stosowanie pozycji 13, taryfy stemplowej jest niewłaściwe.

Wyrażenie pod punktem *a* „posiadłości ziemskie” jest niedokładnym przekładem wyrazu niem. „Grundstück”, oznaczającego wszelką nieruchomość. Tę wadliwość przekładu sprostowano w № 58 Dz. Rozporz. byłego generał gubern. Warsz. (poz. 236, str. 122), przyczem wyrażenie „posiadłości

ziemskie” zostało zastąpione przez wyrażenie: „nieruchomości”. Z tego wynika, że opłata według stawki oznaczonej pod punktem *a* pozycji 13 taryfy stemplowej, winna być pobierana od umów o najem i dzierżawę wszelkich nieruchomości, t. j. zarówno ziemskich jak i miejskich.

Wobec tego proszę Pana Prezesa o polecenie notariuszom, urzędującym w powierzonym Panu okręgu sądowym, aby ściśle stosowali się do powyższych przepisów oraz zażądali od stron uiszczenia w ciągu 3 tygodni niedoboru w tych wypadkach, w których opłata stemplowa od umowy dzierżawy nieruchomości pobraną została przez nich w kwocie niższej, niż się należała w myśl powyższego wyjaśnienia, a w razie bezskuteczności tego żądania przedstawili władzy skarbowej I instancji wszelkie dane potrzebne do przymusowego ściągnięcia należności skarbowych. Jednocześnie upraszam o zwrócenie notariuszom uwagi, iż gdyby nadal stosowali niewłaściwie pozycję 13 taryfy stemplowej, władze skarbowe, na zasadzie par. 12 powołanego rozporządzenia byłego gen. gubern. Warsz. zażądają uiszczenia niedoborów bezpośrednio od notariuszów.

Warszawa, dnia 1 października 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Szef Sekcji:
W. Kinel

OKÓLNIK № 198.

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie, Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgach powyższych sądów apelacyjnych

w przedmiocie poboru podatków stemplowych.

Na zapytanie jednego z Panów Prezesów sądu okręgowego zawiadamiam, że według otrzymanego z Ministerstwa Skarbu wyjaśnienia, rozporządzenie b. Jen. Gub. warszawskiego z 10 grudnia 1917 r. (Dz. rozp. Nr. 101 poz. 435), dotyczące zmiany taryfy w przedmiocie poboru podatków stemplowych, formalnie nie obowiązuje, gdyż przedmiot ten rozporządzeniem objęty, został uregulowany dekretem z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. pr. Nr. 14 poz. 151 art. 7 p. 7.

Warszawa, dnia 7 października 1919 roku.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Szef Sekcji:
Wyrobek

OKÓLNIK № 199

do Panów Prokuratorów wszystkich sądów okręgu apelacyjnego
Warszawskiego i Lubelskiego
w przedmiocie ogłoszeń.

Na prośbę Związku prasy prowincjonalnej Ministerstwo Sprawiedliwości zaleca w uzupełnieniu okólnika z 14 VII, 1919 r. L. 17573/19, aby ogłoszenia urzędowe, stosownie do okoliczności i w miarę potrzeby były umieszczane nie tylko w dziennikach warszawskich, ale także i prowincjonalnych. Tyczy się to przede wszystkim obwieszczeń licytacyjnych, spadkowych i konkursowych. Ponadto Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, że zalecony okólnikiem Nr. 188 umieszczanie obwieszczeń sądowych w „Monitorze Polskim” nie uchyla obowiązku umieszczania ich przede wszystkim w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości” (art. 32 przep. tymcz. o. u. s.).

Warszawa, dnia 9 października 1919 roku.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Szef Sekcji:
Wyrobek

OKÓLNIK № 200

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Panów Prezesów
sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Krakowie i we Lwowie,
Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgu sądu apelacyjnego
Warszawskiego i Lubelskiego

w przedmiocie
wypłacania dodatku drożyznianego djetarjuszom.

W związku z okólnikiem Nr. 189, zawiadamiam, że Ministerstwo Skarbu odezwą z dn. 20 września 1919 r. L. 59362 wyjaśniło, iż nadzwyczajny dodatek drożyzniany funkcjonarjuszom państwowym przyznany ustawą sejmową z dn. 28 lipca 1919 r. Dz. pr. Nr. 63, poz. 377 nie dotyczy osób, sprawujących czynności urzędowe ubocznie, ani ławników w sądach pokoju nie wyłączając ławników wiejskich, otrzymujących stałe wynagrodzenie miesięczne, że natomiast dodatek powyższy przyznany został ustawą djetarjuszom, zajętym w czasie wszystkich godzin urzędowych.

Wobec tego zechce Pan Prezes zarządzić wypłatę tego dodatku rzezonym djetarjuszom według § 2 punkt d. powołanej ustawy a to za czas ubiegły niezwłocznie, a w przyszłości zawsze z dołu, w okresach przyjętych do wypłaty wynagrodzenia djetarjuszom.

Listy płac wraz z przepisaniem deklaracjami djetarjuszy należy przedłożyć Ministerstwu Sprawiedliwości w myśl okólnika Nr. 189.

Warszawa, dnia, 18 października 1919 roku.

Minister Sprawiedliwości:
wz. *Śmiarowski*

Szef Sekcji:
Wyrobek

OKÓLNIK № 201

do Panów Prezesów sądów: Najwyższego, apelacyjnych i okręgowych,
Panów Prokuratorów przy tychże sądach oraz Szefów Sekcji
i Naczelników Wydziałów Ministerstwa Sprawiedliwości
w przedmiocie wydajności pracy.

Niniejszem, podając do wiadomości treść uchwał, powziętych przez Sejm Ustawodawczy na posiedzeniu w dniu 28 lipca 1919 r. przy sposobności przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla funkcjonarjuszów państwowych, proszę o jaknajściślejsze postępowanie w myśl zasad tych uchwał.

1) „Sejm wzywa Rząd, aby zmniejszył liczbę pracowników państwowych do koniecznej potrzeby, a natomiast starał się zwiększyć wydajność ich pracy i w tym celu obsadzał urzędy tylko osobami kwalifikowanymi”.

2) „Sejm wzywa Rząd, aby ci niżsi funkcjonarjusze państwowi, którzy będąc starszymi gońcami, pełnią funkcje woźnych, szczególnie ci, którzy są obciążeni rodziną, byli natychmiast przeniesieni do kategorii woźnych”.

Przy sposobności uchwały drugiej, zwracam uwagę, że czas pełnienia funkcji woźnego przez gońca uważać należy za czas jego próbnej służby na stanowisku woźnego i po jej odbyciu, o ile posiada przepisane warunki, przyjmując go zaraz na etat. Czas służby próbnej powinien jednak trwać przynajmniej 5 miesięcy.

Warszawa, dnia 21 października 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Szef Sekcji:
Z. Nowicki

OKÓLNIK № 203

do Panów Prezesów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych
oraz do Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie
zniesienia wolności od opłat pocztowych, telegraficznych
i telefonicznych.

Rozporządzeniem z 6 września r. 1919 Dz. Ust. № 78 zniósł Ministerstwo Poczty i Telegrafów wszelkie dotychczasowe uwolnienia od opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

W myśl art. 2 tego rozporządzenia obowiązane są urzędy uiszczać opłaty na przesyłki pocztowe wszelkiego rodzaju, za telegramy i telefony w sposób przepisany dla wszystkich ogólnymi taryfami, a zatem w gotówce lub za pomocą marek pocztowych.

Wobec tego powinny kancelarze sądów i urzędów prokuratorskich przy ekspedycji,—dopóki Zarząd Poczt i Telegrafów nie wyda osobnych marek urzędowych—naklejać zwykle marki pocztowe wedle obowiązującej taryfy pocztowej (art. 4 rozp.) na koperty korespondencji na blankiety telegrafowe i na przekazy pocztowe. Marki te należy zakupywać na dłuższy okres czasu, odrazu w większych ilościach (art. 3 rozp.) i prowadzić dokładny rachunek z wydatków na opłaty pocztowe, tak w markach pocztowych, jak w gotówce.

Ponieważ Zarząd Poczt i Telegrafów wprowadził także w b. zaborze rosyjskim pocztowe książki nadawcze, powinny wszystkie urzędy sądowe i prokuratorskie, które swą korespondencję same wysyłają, używać osobnej pocztowej książki nadawczej dla listów poleconych, osobnej dla telegramów, a osobnej dla przesyłek paczkowych; (dopóki nie zostanie wprowadzony powszechny obrót czekowy Pocztowej Kasy Oszczędności).

Rubryki pocztowej książeczki nadawczej należy wypełniać wedle zamieszczonego w każdej książce pouczenia, a obok nazwy odbiorcy (rubryka 3) i miejsca przeznaczenia (rub. 4) należy podać № 1 liczbę czynności aktu sądowego, względnie prokuratorskiego, zaś w rub. 8 (opłata) należy wpisać wysokość opłaty pocztowej t. j. wartość marek pocztowych, naklejonych na pojedyncze listy, blankiety telegraficzne i przekazy pocztowe. Przy nadawaniu paczek, pobiera urząd pocztowy należność w gotówce, on też wpisze w rubryce 8 wysokość opłaty pocztowej.

Listy zwykle należy natomiast wpisywać do zwykłych książek rewersałówych, które powinny zawierać następujące rubryki:

N-ra porz.	Numer (liczba czynności) aktu	Odbiorca	Miejsce przeznaczenia	Opłata pocztowa		Pokwitowanie z odbioru
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
				mk. kor.	fen. hal.	

W rubryce 6-ej książki przyjmujący organ pocztowy potwierdza w myśl art. 5 rozp. tak ogólną ilość nadanych przesyłek, jak też ogólną sumę opłaty pocztowej.

Przez dokładne wpisywanie wysokości opłat pocztowych w rubryce 8 pocztowej książki nadawczej względnie w rubryce 6 zwykłej książki rewersałówowej powinna kancelaria każdego ekspedjującego urzędu sądowego i prokuratorskiego prowadzić ewidencję wysokości opłat pocztowych uiszczonych w markach pocztowych lub w gotówce.

Urzędy sądowe i prokuratorskie powinny też prowadzić dokładny wykaz międzymiastowych rozmów telefonicznych, których opłatę będzie Zarząd Poczt i Telegrafów kredytować miesięcznie art. 2 rozp. a to w celu sprawdzania rachunków, które Zarząd Poczt Telegrafów przedłoży miesięcznie do wyrównania.

Na pokrycie wydatków, połączonych z opłatami pocztowymi, telegraficznymi i telefonicznymi, przewidziany jest odpowiedni kredyt w preliminarzu na okres od 1 lipca 1919 do 31 marca 1920 r.

W sprawie opłat pocztowych, które uiszczać mają urzędy sądowe i prokuratorskie w Małopolsce, zauważa się odnośnie do art. 7 ust. II rozp., że Ministerstwo Sprawiedliwości nie zwróciło się do Ministerstwa Poczt i Telegrafów o ryczałtowanie opłat pocztowych za doręczanie pism sądowych w sprawach karnych ponieważ wedle wyjaśnienia udzielonego przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów ryczałtowanie może mieć zastosowanie tylko do przesyłek w sprawach karnych dla stron mieszkających w siedzibie sądu lub miejscowościach, połączonych z odnośnym urzędem pocztowym przez listonosza miejskiego, ryczałtowanie zaś tylko tych przesyłek nie spowodowałoby ułatwienia w manipulacji kancelarii sądowej. Należy więc pisma sądowe w sprawach karnych, przeznaczone dla stron w siedzibie sądu wysyłającego, traktować narówni z pismami przeznaczonymi dla stron, mieszkających poza siedzibą sądu wysyłającego.

Warszawa, dnia 29 października 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Śmiarowski

Szef Sekcji:
Wyrobek

OKÓLNIK № 204

do Pana Pierwszego Prezesa sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Krakowie i we Lwowie, wszystkich Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgu apelacyjnym warszawskim i lubelskim

w przedmiocie

nadzwyczajnego dodatku drożyznianego, przyznanego uchwałą sejmową z dn. 28 lipca r. 1919.

Uzupełniając okólnik № 289, w przedmiocie nadzw. dodatku przyznanego uchwałą Sejmu z d. 28 lipca 1919 r. zawiadamiam, iż Ministerstwo Skarbu pismem z d. 3 października 1919 r. № 64595 — 10890/8.1 wyjaśniło, co następuje:

1. Żonom zawodowych oficerów należy, o ile są one funkcjonariuszami państwowymi — wypłacać osobny dodatek drożyzniany wedle art. 2 ustawy z dnia 28.VII.1919 r. Dz. pr. № 63 poz. 377 i art. 6 ustęp I rozporządzenia wykonawczego, ponieważ oficerów zawodowych nie można uważać za funkcjonariuszy państwowych w rozumieniu powołanej ustawy, a art. 6 tejże ustawy nie wyklucza wcale możliwości pobierania kilku dodatków przez kilku członków rodziny, o ile dodatki te wypływają z rozmaitych ustaw.

2. Nadto należy osobny dodatek drożyzniany wypłacać:

a. Żonom funkcjonariuszy państwowych powołanych do normalnej służby wojskowej art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. pr. № 59 poz. 377, ponieważ funkcjonariusze państwowi ci przez czas pełnienia służby wojskowej nie otrzymują od władzy cywilnej uposażenia, a więc i dodatku art. 5 leg. cit.; b. żonom nieetatowych funkcjonariuszy państwo-

wych powołanych do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego art. 7 leg. cit., z tego samego powodu o ile funkcjonariusze ci nie są traktowani narówni z funkcjonariuszami etatowymi w myśl art. 8 powołanej wyżej ustawy, c. żonom etatowych funkcjonariuszy państwowych powołanych do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego art. 7 leg. cit., o ile funkcjonariuszom tym nie przyznano z funduszków władzy cywilnej różnicy między pełnym uposażeniem wojskowym a cywilnym; d. żonom funkcjonariuszy państwowych wstępujących dobrowolnie do wojska art. 8 leg. cit. o ile oni zrzekli się uposażenia na czas służby wojskowej.

Pan Prezes zechce zatem zarządzić wypłatę nadzw. dodatku drożyzniowego osobom w powyższym piśmie Ministerstwa Skarbu oznaczonym, stosując się zresztą do wskazówek wyliczonych w okólniku № 189.

Warszawa, dnia 18 października 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Śmiarowski.

Szef Sekcji:
Wyrobek

OKÓLNIK № 206

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, do Panów Prezesów sądu apelacyjnego w Warszawie i Lublinie i Panów Prezesów wszystkich sądów okręgowych b. Królestwa Kongresowego

w przedmiocie

kosztów utrzymania oskarżonych znajdujących się pod obserwacją lekarską.

Na zapytanie jednego z panów prezesów wyjaśniam, że koszty utrzymania oskarżonych pod obserwacją lekarską w zakładach dla umysłowo chorych oraz koszty ich kuracji należą do kosztów sądowych i powinny być zwracane tym zakładom przez sądy, w następstwie zaś ściągnięte od skazanego.

Wydatek ten należy zapisywać na ciężar § 6 „wydatki sądowe”, a w razie ściągnięcia kosztów od skazanego na dochód, jako zwrot z tegoż paragrafu.

Warszawa, dnia 31 października 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Śmiarowski.

Szef Sekcji:
Wyrobek

RUCH SŁUŻBOWY.

Na zasadzie art. 7 dekretu o najwyższej władzy reprezentacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej, zostali **mianowani** przez **Naczelnika Państwa**:

Kazimierz Grabowski—sędzią Sądu Najwyższego w Warszawie;
Leon Supiński—prezesem sądu apelacyjnego w Warszawie;
Władysław Modrzewski, sędzia sądu apelacyjnego w Lublinie — wiceprezesem tegoż sądu;
Dominik Kochański, sędzia sądu okręgowego w Lublinie — wiceprezesem tegoż sądu;
Juljan Bassak—sędzią sądu okręgowego w Włocławku;
Tadeusz Dynowski—sędzią sądu okręgowego w Białymstoku;
Mieczysław Eydrygiewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie—sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Adolf Gatnikiewicz, sędzia pokoju w Zamościu, — sędzią sądu okręgowego w Zamościu;
Henryk-Gustaw Gisges, sędzia pokoju w Krasnymstawie—sędzią sądu okręgowego w Zamościu;
Adam Głodziński, sędzia pokoju w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Norbert Herman, podprokurator przy sądzie okręgowym w Kaliszu—sędzią sądu okręgowego w Kaliszu;
Jan Jurecki, sędzia pokoju w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Adolf Keler, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie — sędzią sądu okręgowego w Płocku;
Włodzimierz Kuncman, sędzia śledczy sądu okręgowego w Mławie—sędzią sądu okręgowego w Mławie;
Wacław Laskowski, sędzia pokoju w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Mieczysław Lipko, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łomży—sędzią sądu okręgowego w Łomży;
Stanisław Łacki, sędzia sądu pokoju w Warszawie—sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Władysław Markowski, sędzia pokoju w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Stanisław Mianowski, sędzia pokoju w Miechowie, w okr. Kieleckim, sędzią sądu okręgowego w Kielcach;
Józef-Ignacy Parczewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Zamościu—sędzią sądu okręgowego w Zamościu;
Michał Radoszewski, sędzia pokoju w Niemysławie, w okr. Kaliskim—sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Karol Russocki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Suwałkach — sędzią sądu okręgowego w Suwałkach;
Teofil-Józef Sawicki, sędzia pokoju w Częstochowie — sędzią sądu okręgowego w Częstochowie;
Bolesław Sekutowicz, sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Jan Venordin, sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Karol Wierzejski, sędzią sądu okręgowego w Siedlcach;
Włodzimierz-Grzegorz Winnicki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie—sędzią sądu okręgowego w Częstochowie;

Bolesław Zembrzuski, radca ministerjalny w Ministerstwie Sprawiedliwości—sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Kazimierz Zieliński, sędzia pokoju w Lublinie — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Józef Żołątkowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łowiczu — sędzią sądu okręgowego w Łowiczu.

Na zasadzie art. 32 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelných, zostali **mianowani w Ministerstwie Sprawiedliwości:**

Aleksy-Wiktor Chrzanowski, radca ministerjalny—naczelnikiem wydziału;
Marjan Janowski, radca ministerjalny—naczelnikiem wydziału;
Lucjan Jaxa-Maleszewski, radca ministerjalny—naczelnikiem wydziału;
Zygmunt Przybylski, radca ministerjalny—naczelnikiem wydziału;
Stanisław Batycki, starszy referent—radcą ministerjalnym;
Franciszek Durański, wiceprezes sądu okręgowego w Zamościu — radcą ministerjalnym;
Kazimierz Głębocki, dietarjusz—radcą ministerjalnym;
Karol Grymiński, starszy referent—radcą ministerjalnym;
Włodzimierz Kenig, starszy referent—radcą ministerjalnym;
Karol Kirst, starszy referent—radcą ministerjalnym;
Stanisław Warmiński, starszy referent—radcą ministerjalnym;
Fryderyk Cieślewski, starszy referent w Sekret. Praw. Sądu Najwyższego—starszym referentem w Ministerstwie;
Franciszek Dworzak, sędzia śledczy sądu okręgowego w Kielcach z siedzibą w Busku—starszym referentem w Ministerstwie;
Antoni Goczałkowski, referent—starszym referentem;
Franciszek-Zygmunt Godlewski, referent—starszym referentem;
Wincenty Herdin, referent—starszym referentem;
Kazimierz Jaszczurowski, sędzia powiatowy w Brzesku—starszym referentem;
Władysław Lewandowski, sędzia śledczy w Żyrardowie w okręgu sądowym Warszawskim—starszym referentem;
Józef Moldenhawer, referent—starszym referentem;
Bolesław Monikowski, referent—starszym referentem;
Kazimierz Sękowski, sędzia sądu okręgowego w Cieszynie — starszym referentem;
Klemens Hermanowski, sędzia śledczy sądu okręgowego we Włocławku — referentem w Ministerstwie;
Kazimierz Mauersberger—referentem;
Wanda Kłyszewska, sekretarka—zastępczynią naczelnika kancelarii;
Tadeusz Kobyliński, kontroler—zastępcą naczelnika rachuby;
Stanisław Sitkowski, sekretarz—pomocnikiem referenta;
Jan Śniecikowski, sędzia pokoju w Bolimowie—pomocnikiem referenta;
Adolf Rusakiewicz, starszy rachmistrz—kontrolerem;
Józef Budasz, dietarjusz—sekretarzem;
Zofja Chluska, pomocnica sekretarza—sekretarką;
Władysław Górski, pomocnik sekretarza—sekretarzem;
Jan Jakubiak, pomocnik sekretarza—sekretarzem;
Stanisław Lewicki, pomocnik sekretarza—sekretarzem;
Artur Maciejewski—starszym rachmistrzem;
Wanda Niesułkowska, starsza kancelistka—sekretarką;
Kazimiera Ortatowska, starsza kancelistka—sekretarką;
Anna Tarnowska, pomocnica sekretarza—sekretarką.

Na zasadzie art. 33 dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelných, zostali przez **Ministra Sprawiedliwości mianowani:**

Stefan Borowiecki, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym w Miechowie, w okr. sąd. Kieleckim;
Michał Bruszewski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie z siedzibą w Radomsku;
Albin Chomicki, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie z siedzibą w Bełchatowie;
Władysław Fedeki, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kaliszu, z siedzibą w Kole;
Grzegorz Glass, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie;
Juljan Józef Jankiewicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach z siedzibą w Jędrzejowie;
Henryk Kłopotowski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Siedlcach;
Karol Stefan Leon Konic, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Bronisław Kowalski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Płocku;
Józef Feliks Kunstfeld, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie—sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie, z siedzibą w Lubartowie;
Stanisław Matkowski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu;
Edward Przybylski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie, z siedzibą w Krasnymstawie;
Włodzimierz Sirociński, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym przy sądzie okręgowym w Kaliszu;
Stefan Stankiewicz, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu;
Ignacy Szwarz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Zygmunt Wolski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Radomiu, z siedzibą w Opocznie;
Edwin Żene — sędzią śledczym sądu okręgowego w Suwałkach;
Bronisław Arnold — sędzią pokoju w Błaszczkach, okr. sąd. Kaliski;
Józef Banach, aplikant przy sądzie okręgowym w Kielcach — sędzią pokoju w Niewachlowie, okrąg sądowy Kielecki;
Bolesław Biały — sędzią pokoju w okr. sąd. Białostockim;
Stanisław Bogłowski — sędzią pokoju w Sopoćkiniach, okr. sąd. Suwalski;
Stanisław Chadajewski, sekretarz sądu pokoju w Skrzyszewie — sędzią pokoju w Mordach, okr. sąd. Siedlecki;
Stanisław Cheliński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Mławie — sędzią pokoju okr. wiejskiego w Lipnie, okr. sądowy Płocki;
Stanisław Dziekoński — sędzią pokoju w Białymstoku;
Bronisław Ficki — sędzią pokoju okr. XVI m, st. Warszawy;
Feliks Kobielski, sekretarz urzędu prokuratorskiego w Piotrkowie — sędzią pokoju w okr. sądu okręgowego w Białymstoku;
Józef Łosiński — sędzią pokoju w Promniku, okr. sąd. Kielecki;
Bronisław Miętkiewicz — sędzią pokoju w Stawiskach, okr. sąd. Łomżyński;
Marjan Ostrowski — sędzią pokoju okręgu wiejskiego w Radomsku, okr. sądowy Piotrkowski;
Władysław Pytlakowski — sędzią pokoju w Krasnobrodzie, w okr. sąd. Zamojskim;
Romuald Radgowski — p. o. sędziego pokoju w Kolnie, okr. sąd. Łomżyński;

Jan Rawiński — sędzią pokoju w Bałutach, okr. sąd. Łódzki;
 Antoni Romanowski — sędzią pokoju w Jedwabnem, okr. sąd. Łomżyński;
 Wacław Ruciński — sędzią pokoju okr. IV m. Lublina;
 Antoni Siodłowski — sędzią pokoju w Piątnicy, okrąg sądowy Łomżyński;
 Juljan Skarżyński — sędzią pokoju w Zambrowie, okrąg sądowy Łomżyński;
 Antoni Smoliński, sekretarz sądu okręgowego w Mławie — p. o. sędziego pokoju w Ciechanowie, okr. sąd. Mławski;
 Stanisław Józef Staszewski, sekretarz sądu okręgowego w Kielcach — sędzią pokoju w Proszowicach, okr. sądowy Kielecki;
 Stanisław Tałat Kiełpsz, sekretarz sądu pokoju w Siedliskach — sędzią pokoju w Żółkiewce, okr. sąd. Lubelski;
 Antoni Twardowski — sędzią pokoju w Bukowcu (z czasową siedzibą w Brzeźnie), okr. sąd. Kaliski;
 Józef Twarowski — sędzią pokoju w Bolimowie, okrąg sądowy Łowicki;
 Saturnin Aleksander Uziębło — sędzią pokoju w Łomazach, okr. sąd. Bialski;
 Eugenjusz Winczakiewicz — sędzią pokoju w Seceminie, okrąg sądowy Kielecki;

Na zasadzie art. 21 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa, zostali przez **Ministra Sprawiedliwości mianowani:**

Stanisław Bielenia — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Zamościu;
 Wacław Dlouhy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie;
 Bolesław Duszyński — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łomży;
 Zenon Grużewski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Białymstoku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Białymstoku;
 Mateusz Hertenstein-Gliński, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łodzi;
 Marjan Hryniewicz, st. sekretarz Sądu Najwyższego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Suwałkach;
 Feliks Jastrzębski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie;
 Bohdan Kietczewski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Kaliszu;
 Henryk Kles, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Warszawie;
 Emil Montlak, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łodzi;
 Wiktor Pełka — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łodzi;
 Tadeusz Szurlewicz, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Mławie;
 Paweł Wisz — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie;
 Zdzisław Wysocki, pisarz hipoteczny w Płocku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku;
 Karol Rosco-Bogdanowicz — referent Sekretariatu Prawniczego w S. Najwyższym, — st. referentem Sekret. Praw. w S. Najwyższym.
 Marjan Sokalski — referent Sekret. Praw. w Sądzie Najwyższym, — st. referentem Sekret. Praw. w Sądzie Najwyższym.
 Władysław Borth — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
 Ignacy Brusznicki — „ „ „ „ w Lublinie;
 Emanuel Iserzon — „ „ „ „ w Warszawie;
 Władysław Kaufman — „ „ „ „ „
 Izaak Klejnerman — „ „ „ „ „
 Mieczysław Koral — „ „ „ „ „
 Józef Litauer — „ „ „ „ „

Roman Malczewski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
 Franciszek Malinowski — „ „ „ „ „
 Eugenjusz Murachowski — „ „ „ „ „
 Kazimierz Niementowski — „ „ „ „ „
 Feliks Antoni Nejmark-Bądkowski — „ „ „ „ „
 Jakób Leon Neugoldberg — „ „ „ „ „
 Stanisław Orlicki — „ „ „ „ „
 Izaak Pines — „ „ „ „ „
 Antoni Sawicki — „ „ „ „ „
 Józef Skórecki — „ „ „ „ w Lublinie;
 Henryk Tenenbaum — „ „ „ „ w Warszawie;
 Henryk Wieliński — „ „ „ „ w Lublinie;
 Bronisław Wielobycki — „ „ „ „ w Warszawie;
 Karol Woźniak — „ „ „ „ w Lublinie;
 Zygmunt Aleksander Zieniewski — „ „ „ „ w Warszawie;
 Witold Czarnecki — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Białymstoku, z siedzibą w Sokółce;
 Wacław Jałbrzykowski, starszy skarbnik sądu okręgowego w Łomży — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Jedwabnem, w okr. sąd. Łomżyńskim;
 Krzysztof Kiersnowski — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Białymstoku, (z siedzibą w Siemiatyczach);
 Władysław Ksepko, zastępca powiat. komisarza rządowego w Ostrołęce — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Białymstoku, (z siedzibą w Bielsku);
 Jan Rogalewicz — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Sierpcu, z siedzibą w Raciążu, okr. sąd. Płocki;
 Kazimierz Rossman, prezes sądu okręgowego w Łodzi — notariuszem przy wydz. hipot. sądu pokoju w Łodzi;
 Władysław Szumański, sędzia sądu okręgowego w Siedlcach — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Siedlcach;
 Marjan Tymowski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Ostrołęce, w okr. sądowym Łomżyńskim;
 Bolesław Urbanowicz, prokurator przy sądzie okręgowym w Łomży — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Białymstoku;
 Bolesław Wojciechowski — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Słupcy w okręgu sądowym Kaliskim, z siedzibą w Pyzdrach;
 Maksymilian Brawata, sekretarz sądu pokoju w Zagórowie — pisarzem hipotecznym przy wydz. hipot. sądu pokoju w Słupcy, w okr. Kaliskim;
 Feliks Frąckiewicz — pisarzem hipotecznym w Chełmie, w okręgu Lubelskim;
 Bolesław Głuszkiewicz — pisarzem hipotecznym w Łęczycy, okr. sąd. Łódzki;
 Teofil Kazubiński — pisarzem hipotecznym w Pińczowie, okr. sąd. Kielecki;
 Adam Łaparewicz, sędzia sądu okręgowego w Lublinie — pisarzem hipotecznym w Puławach, w okręgu Lubelskim;
 Franciszek May, sędzia pokoju w Sierpcu w okr. Płockim — pisarzem hipotecznym w Płocku;
 Mieczysław Mickiewicz, nacelnik wydziału sprawiedliwości. Zarządu cyw. ziem wschodnich — pisarzem hipotecznym w Białymstoku;
 Jan Gałach — sekretarz sądu okręgowego w Białej Podlaskiej — komornikiem przy sądzie okręgowym w Białej Podlaskiej;
 Kazimierz Harbaszewski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Białymstoku;

Józef Lichmar-Lichmarow — komornikiem przy sądzie okręgowym w Białymstoku;
 Karol Bankowicz — sekretarz sądu apelacyjnego w Lublinie — sekretarzem Sądu Najwyższego w Warszawie;
 Józef Brynczak, podsekretarz sądu okręgowego w Łomży — sekretarzem sądu okręgowego w Łomży;
 Włodzimierz Bernasiewicz — sekretarzem sądu okręgowego w Radomiu;
 Antoni Gałach, sędzia pokoju w Łamazach, okrąg sądu okręgowego w Białej Podlaskiej — sekretarzem sądu okręgowego w Białej Podlaskiej;
 Faustyn Klaude, podsekretarz sądu okręgowego w Zamościu — sekretarzem sądu okręgowego w Zamościu;
 Wincenty Lorens, podsekretarz Sądu Najwyższego — st. rachmistrzem Sądu Najwyższego.
 Józef Łuczyński — sekretarzem sądu okręgowego w Łodzi;
 Eugenjusz Pacho, podsekretarz sądu okręgowego w Piotrkowie, — sekretarzem sądu okręgowego w Piotrkowie;
 Jan Popławski, podsekretarz sądu okręgowego w Warszawie — sekretarzem sądu okręgowego w Warszawie;
 Marjan Pytlewski, komornik przy sądzie okręgowym w Radomiu — sekretarzem sądu okręgowego w Radomiu;
 Jan Korczyński, kancelista sądu powiatowego w Suchej — sekretarzem Sądu Najwyższego w Warszawie;
 Jan Osmęda — rachmistrz sądu urzędowego w Łomży — starszym rachmistrzem tegoż sądu;
 Kazimierz Raczyński — starszym rachmistrzem sądu okręgowego w Kaliszu;
 Antoni Rogiński, starszy kancelista sądu okręgowego w Łomży — starszym skarbnikiem sądu okręgowego w Łomży.

W b. zaborze austriackim postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 1919 r. zostali zamianowani sędziami okręgowymi następujący sędziowie powiatowi: Władysław Świądrowski we Frysztaku—dla Krakowa, Tadeusz Grodecki w Tyczynie—dla Rzeszowa, Karol Konopacki w Mszanie-Dolnej—dla Krakowa, Stanisław Przeworski w Sokołowie—dla Nowego-Sącza i Karol Sobota w Tyśmienicy—dla Nowego-Sącza, — b. przeniesieni: sędziowie okręgowi Tadeusz Papee w Samborze—do Wadowic i Klemens Bielski w Rzeszowie—do Jasła.

W b. zaborze austriackim zamianowani zostali postanowieniem Naczelnika Państwa z dnia 30 sierpnia 1919 r.: sędzia sądu okręgowego w Stanisławowie Antoni Starkiewicz — wiceprezesem sądu okręgowego w Stanisławowie i sędzia sądu okręgowego w Sanoku dr. Bolesław Gawiński — wiceprezesem sądu okręgowego w Sanoku.

W b. zaborze austriackim przeniesieni zostali postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 września 1919 r.: sędziowie sądu okręgowego w VII-iej kl. rangi Michał Bodeński z Krakowa do Tarnowa, zaś Leopold Zarzycki z Tarnowa do Krakowa.

Postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 1919 r. zostali zamianowani: sędzia powiatowy Franciszek Klasa — sędzią powiatowym VIII kl. rangi w Bochni i sędzia powiatowy w Łańcucie Wilhelm Dudek—naczelnikiem sądu powiatowego w Kolbuszowej w VIII kl. rangi.

W b. zaborze austriackim przeniesiony został postanowieniem Naczelnika Państwa z dnia 30 października 1919 r. prokurator w VI kl. rangi dr. Wiktor Swoboda w Tarnopolu, pełniący w tym charakterze służbę w Stryju—do Lwowa.

Na zasadzie art. 36 dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskim zostali **przeniesieni**:

Alojzy Augustynowicz, sędzia pokoju w Szczekocinach okręgu sądowego kieleckiego—na stanowisko sędziego pokoju dla nieletnich w Łodzi;
 Władysław Bereźnicki, sędzia pokoju okr. wiejskiego w Radomsku, w okręgu sądowym piotrkowskim — na takie same stanowisko do okręgu miejskiego w Ostrowiu, w okręgu sądowym łomżyńskim;
 Juljan Borkowski, sędzia pokoju IV okr. m. Lublina — na stanowisko sędziego pokoju dla nieletnich w Lublinie;
 Wiktor Brześciński, sędzia pokoju w okr. XVI m. st. Warszawy — na stanowisko sędziego pokoju dla nieletnich m. st. Warszawy;
 Michał Dajnowski, sędzia pokoju okr. II m. Suwałk — na takie same stanowisko do okr. I m. Suwałk;
 Wacław Ferencowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Radomiu—na stanowisko sędziego śledczego bez rewiru w Radomiu;
 Franciszek Franczak, sędzia pokoju w Wisznicy—na takie same stanowisko do Radzyna (okr. wiejski) okr. Bialski;
 Bronisław Gacek, sędzia pokoju w Olkuszu, w okręgu sądowym kieleckim—na takie same stanowisko do okr. VI m. st. Warszawy;
 Tadeusz Garbolewski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Siedlcach (bez rewiru)—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Wojciech Grzyś, sędzia śledczy w Sochaczewie, w okr. Łowickim—na takie same stanowisko do Łowicza;
 Jerzy Kostecki, sędzia śledczy w Radomiu (bez rewiru) — na takie same stanowisko do Warszawy;
 Stefan Kuczyński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Płocku—na takie same stanowisko do Lublina;
 Antoni Landau, sędzia śledczy w Częstochowie (bez rewiru)—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Jan Luboński, notariusz w Staszowie — na takie same stanowisko do Radomia;
 Stanisław Łopatto, sędzia pokoju w Ciechanowie w okręgu sądowym mławskim—na takie same stanowisko w okręgu sądowym warszawskim;
 Wiktor Łuczniak, pisarz hipoteczny w Sochaczewie, — na takie same stanowisko w Łowiczu;
 Władysław Markowski, sędzia pokoju w okręgu sądowym warszawskim, — na takie same stanowisko do okr. XVII m. st. Warszawy;
 Franciszek May, sędzia pokoju w Bobrownikach, — na stanowisko p. o. sędziego pokoju w Sierpcu, w okręgu płockim;
 Jan-Szczepan Millak, sędzia pokoju w Włodawie, okr. Bialski — na takie same stanowisko okr. wiejskiego w Mińsku Mazowieckim, okr. Warszawski;
 Wincenty Mikułowski, sędzia w Porebie, w okr. sądu okręgowego w Łomży—na takie same stanowisko do Piątnicy, w okręgu sądu okręgowego w Łomży;
 Stefan Olszyński, sędzia sądu okręgowego w Radomiu—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Józef Ostruszka, sędzia śledczy w Dąbrowie-Górnicej, w okręgu sądowym piotrkowskim—na takie same stanowisko do Piotrkowa;
 Roman Różański, podprokurator przy sądzie okręgowym w Kaliszu—na takie same stanowisko do Białegostoku;

Jan-Marjan Rykaczewski, sędzia śledczy w Mińsku Mazowieckim w okręgu sądowym warszawskim—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Kazimierz Sieklucki, sędzia pokoju w Żółkiewce—na takie same stanowisko do Krasnego Stawu, w okręgu lubelskim;
 Władysław Szablowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łodzi—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Jan Urbanowicz, sędzia pokoju w Sosnowcu — na takie same stanowisko do okr. VIII m. st. Warszawy;
 Wacław Waciórski, sędzia pokoju w Mordach, w okręgu sądowym w Siedlcach — na takie same stanowisko do Jadowa, w okręgu sądowym w Warszawie;
 Józef Wasserberger, podprokurator przy sądzie okręgowym w Piotrkowie—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Zdzisław Widelski, sędzia pokoju okręgu wiejskiego w Tomaszowie — na takie same stanowisko do okręgu miejskiego w Tomaszowie, okr. sąd. Zamojski;
 Edward Wyczański, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łomży, z siedzibą w Ostrowiu—na takie same stanowisko do Warszawy;
 Stanisław Żukowski, sędzia pokoju w Zakroczymiu — na takie same stanowisko do Jabłonny.

ZWOLNIENI.

Na zasadzie art. 36 dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali **zwolnieni**:

Wilhelm Bauer — ze stanowiska sędziego pokoju w Bałutach, okrąg Łódzki, stosownie do podania;
 Jerzy Barański — ze stanowiska sekretarza sądu okręgowego w Sosnowcu, na skutek podania;
 Lucjan Czarnecki — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi, na skutek przejścia do Prokuratorji Generalnej;
 Wacław Dlouhy — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, na skutek podania;
 Wincenty Domański — ze stanowiska sędziego pokoju w Jabłonie, okr. sąd. Warszawski, na skutek podania;
 Czesław Dramiński — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Mławie, zgodnie z podaniem;
 Konstanty Fulek — ze stanowiska starszego rachmistrza w Piotrkowie wskutek przejścia na służbę do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.
 Janusz Głowczewski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Florjan Gostkowski — ze stanowiska sędziego pokoju w Proszowicach, okrąg sądowy Kielecki, na skutek podania;
 Zygmunt Górski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Lucjan Habdank-Białobrzęski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Michał Jakubowski — ze stanowiska sędziego śledczego w Łodzi, na skutek podania;
 Adam Jundziłł — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Radomiu, na skutek podania;

Zenon Kielkiewicz — z urzędu sędziego pokoju w Stawiskach, w okręgu sądowym łomżyńskim, na skutek podania;
 Konrad Kmita — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Marjan Krauze — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, na skutek podania;
 Feliks Lewiński — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym, w Warszawie, na skutek podania;
 Mieczysław Łada Grodzicki — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łomży, na skutek podania;
 Jerzy Matyssek — ze stanowiska sekretarza sądu okręgowego w Zamościu, na skutek podania;
 Wincenty Mikułowski — ze stanowiska sędziego pokoju w Piątnicy, okrąg sądowy Łomżyński, na skutek podania;
 Michał Miszewski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, na skutek podania;
 Władysław Olewiński — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Radomiu, na skutek podania;
 Bronisław Olszewski — ze stanowiska sędziego pokoju w Sierpcu, okręgu sądowego płockiego, na skutek podania;
 Stanisław Olszewski — ze stanowiska sekretarza sądu okręgowego w Warszawie, na skutek podania;
 Piotr Orłowski — sędzia sądu okręgowego w Łodzi, delegowany do rozporządzenia Komisarza dla Ziem Wschodnich (zaliczony w poczet urzędników Min. Spraw.);
 Jerzy Pilecki — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Józef Przyłuski — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie, na skutek podania;
 Kazimierz Raczyński — ze stanowiska aplikanta przy sądzie aplikacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Edward Rettinger — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Lublinie, na skutek podania;
 Wincenty Reklewski — z urzędu sędziego pokoju w Łagowie, w okręgu sądowym Radomskim, na skutek podania;
 Jan Leon Rokicki — ze stanowiska sędziego pokoju okr. wiejskiego w Mińsku Mazowieckim, okr. sąd. Warszawski, na skutek podania;
 Józef Roślanowski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Jerzy Rudzki — z urzędu sędziego pokoju w Żarnowie, w okręgu sądowym Radomskim, na skutek podania;
 Stefan Samuśki — ze stanowiska sekretarza urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym w Warszawie, na skutek podania;
 Bolesław Ślaski — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Mławie, na skutek podania;
 Eugenjusz Szlagier — ze stanowiska sędziego pokoju w Białymstoku, na skutek podania;
 Jan Śniecikowski — ze stanowiska sędziego pokoju w Bolimowie, okrąg sądowy Łowicki, na skutek podania;
 Józef Sopoćko — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Stefan Stankiewicz — ze stanowiska sędziego śledczego w Zamościu, na skutek podania;

- Henryk Karol Szwemberger — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
Stefan Szymorowski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
Teodor Tujakowski — ze stanowiska sędziego okręgowego w Łodzi, na skutek podania;
Karol Wierusz Kowalski — ze stanowiska sędziego pokoju w Koninie, okr. kaliski, na skutek wstąpienia do wojska.
Adolf Winawer — ze stanowiska sekretarza sądu okręgowego w Warszawie, na skutek podania;
Tadeusz Wyszomirski — ze stanowiska sędziego śledczego w Łowiczu, na skutek powołania do wojska, z przydzieleniem do Ministerstwa Sprawiedliwości bez pensji;
Franciszek Wszyński — ze stanowiska sędziego pokoju w Zambrowie, okrąg Łomżyński, na skutek podania;
Feliks Zadrowski — ze stanowiska sędziego pokoju delegowany do III okr. m. Warszawy, stosownie do podania;
Bolesław Zarzycki — ze stanowiska sędziego pokoju w Krasnobrodzie (okr. Zamojski) stosownie do podania.

UNIEWAŻNIONA NOMINACJA.

- Antoniego Twardowskiego — mianowanego sędzią pokoju w Zadzimiu, w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

UNIEWAŻNIONE ZWOLNIENIE.

- Kazimierza Jarocińskiego — z urzędu sędziego pokoju w Zadzimiu w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

ZMARLI:

- Stefan Baranowski — podprokurator przy sądzie okręgowym w Lublinie;
Józef Brzeziński — sędzia sądu Najwyższego;
Henryk Maternicki — sędzia sądu okręgowego w Łodzi.